

I

(Νομοθετικές πράξεις)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2015/751 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 29ης Απριλίου 2015

σχετικά με τις διατραπεζικές προμήθειες για πράξεις πληρωμών με κάρτες

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 114 παράγραφος 1,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κατακερματισμός της εσωτερικής αγοράς είναι επιζήμιος για την ανταγωνιστικότητα, την ανάπτυξη και την απασχόληση εντός της Ένωσης. Η εξάλειψη των άμεσων και έμμεσων εμποδίων στην ορθή λειτουργία και την ολοκλήρωση μιας ενιαίας αγοράς για τις ηλεκτρονικές πληρωμές, χωρίς διακρίσεις μεταξύ εθνικών και διασυνοριακών πληρωμών, είναι απαραίτητη για την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.
- (2) Η οδηγία 2007/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁴⁾ παρέσχε τη νομική βάση για τη δημιουργία μιας ενωσιακής εσωτερικής αγοράς για τις πληρωμές, δεδομένου ότι διευκόλυνε σημαντικά τη δραστηριότητα των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, με τη δημιουργία ενιαίων κανόνων όσον αφορά την παροχή των υπηρεσιών πληρωμών.
- (3) Δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 924/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁵⁾, οι επιβαρύνσεις των χρηστών για τις διασυνοριακές πληρωμές σε ευρώ είναι ίδιες με αυτές των αντίστοιχων πληρωμών εντός της επικράτειας κράτους μέλους, συμπεριλαμβανομένων των πράξεων πληρωμής με κάρτα που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό.
- (4) Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 260/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁶⁾ καθόρισε τους κανόνες για τη λειτουργία των μεταφορών πίστωσης και των άμεσων χρεώσεων σε ευρώ στην εσωτερική αγορά, αλλά εξείρεσε τις πράξεις πληρωμής με κάρτα από το πεδίο εφαρμογής του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 193 της 24.6.2014, σ. 2.

⁽²⁾ ΕΕ C 170 της 5.6.2014, σ. 78.

⁽³⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 10ης Μαρτίου 2015 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 20ής Απριλίου 2015.

⁽⁴⁾ Οδηγία 2007/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ, 2005/60/ΕΚ και 2006/48/ΕΚ, και την κατάργηση της οδηγίας 97/5/ΕΚ (ΕΕ L 319 της 5.12.2007, σ. 1).

⁽⁵⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 924/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για τις διασυνοριακές πληρωμές στην Κοινότητα και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2560/2001 (ΕΕ L 266 της 9.10.2009, σ. 11).

⁽⁶⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 260/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2012, σχετικά με την καθιέρωση τεχνικών απαιτήσεων και επιχειρηματικών κανόνων για τις μεταφορές πίστωσης και τις άμεσες χρεώσεις σε ευρώ και με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 924/2009 (ΕΕ L 94 της 30.3.2012, σ. 22).

- (5) Η οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) έχει σκοπό να εναρμονίσει ορισμένους κανόνες σχετικά με τις συμβάσεις που συνάπτονται μεταξύ καταναλωτών και εμπόρων, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων σχετικά με τις επιβαρύνσεις για τη χρήση μέσω πληρωμής, βάσει των οποίων τα κράτη μέλη απαγορεύουν στους εμπόρους να χρεώνουν στους καταναλωτές για τη χρήση ενός συγκεκριμένου μέσου πληρωμής δαπάνη υπερβαίνουσα το κόστος χρήσης αυτού του μέσου από τον έμπορο.
- (6) Οι ασφαλείς, αποτελεσματικές, ανταγωνιστικές και καινοτόμες ηλεκτρονικές πληρωμές είναι ζωτικής σημασίας ώστε οι καταναλωτές, οι έμποροι και οι εταιρείες να απολαμβάνουν πλήρως τα οφέλη της εσωτερικής αγοράς, ιδίως μάλιστα όσο ο κόσμος κινείται προς την κατεύθυνση του ηλεκτρονικού εμπορίου.
- (7) Ορισμένα κράτη μέλη έχουν εκδώσει ή προετοιμάζουν νομοθεσία για την άμεση ή έμμεση ρύθμιση των διαπραγματικών προμηθειών και που θα καλύπτει πολλά ζητήματα, συμπεριλαμβανομένων των ανώτατων ορίων των διαπραγματικών προμηθειών σε διάφορα επίπεδα, των εμπορικών προμηθειών, του κανόνα «υποχρεωτικής αποδοχής όλων των καρτών» και των μέτρων καθοδήγησης των καταναλωτών. Οι υφιστάμενες διοικητικές αποφάσεις σε ορισμένα κράτη μέλη διαφέρουν σημαντικά. Για την επίτευξη μεγαλύτερης συνοχής μεταξύ των επιπέδων των διαπραγματικών προμηθειών, αναμένεται η θέσπιση περαιτέρω ρυθμιστικών μέτρων σε εθνικό επίπεδο για την αντιμετώπιση των επιπέδων ή των αποκλίσεων μεταξύ των εν λόγω προμηθειών. Αυτά τα εθνικά μέτρα είναι πιθανό να οδηγήσουν σε σημαντικά εμπόδια στην ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς στον τομέα των πληρωμών με κάρτα και των πληρωμών με κάρτα μέσω διαδικτύου και κινητού τηλεφώνου, και θα εμπόδιζαν επομένως την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών.
- (8) Οι κάρτες πληρωμών είναι το πιο συχνά χρησιμοποιούμενο ηλεκτρονικό μέσο πληρωμής για τις λιανικές αγορές. Ωστόσο, η ολοκλήρωση της αγοράς καρτών πληρωμών στην Ένωση απέχει ακόμα πολύ από την επίτευξή της, δεδομένου ότι πολλές λύσεις πληρωμών δεν μπορούν να αναπτυχθούν πέρα από τα εθνικά τους σύνορα και εμποδίζεται η είσοδος στην αγορά νέων πανενωσιακών παραγόντων. Επιβάλλεται να αρθούν τα εμπόδια για την αποτελεσματική λειτουργία της αγοράς καρτών, συμπεριλαμβανομένου του τομέα των πληρωμών με κάρτα και των πληρωμών με κάρτα μέσω διαδικτύου και κινητού τηλεφώνου.
- (9) Για να είναι σε θέση να λειτουργεί αποτελεσματικά η εσωτερική αγορά, θα πρέπει να προάγεται και να διευκολύνεται η χρήση ηλεκτρονικών πληρωμών προς όφελος των εμπόρων και των καταναλωτών. Οι κάρτες και άλλες ηλεκτρονικές πληρωμές μπορούν να χρησιμοποιηθούν με πιο ευέλικτο τρόπο, συμπεριλαμβανομένων των δυνατοτήτων πληρωμής μέσω διαδικτύου, προκειμένου να αξιοποιηθούν η εσωτερική αγορά και το ηλεκτρονικό εμπόριο, ενώ οι ηλεκτρονικές πληρωμές παρέχουν επίσης στους εμπόρους δυνητικά ασφαλείς πληρωμές. Οι πράξεις πληρωμής με κάρτα αντί με μετρητά θα μπορούσαν επομένως να ωφελήσουν τους εμπόρους και τους καταναλωτές, υπό την προϋπόθεση ότι οι προμήθειες για τη χρήση των συστημάτων πληρωμής με κάρτα έχουν καθορισθεί σε οικονομικά αποδοτικό επίπεδο, συμβάλλοντας ταυτόχρονα στον θεμιτό ανταγωνισμό, την καινοτομία και την είσοδο νέων παρόχων στην αγορά.
- (10) Οι διαπραγματικές προμήθειες εφαρμόζονται συνήθως μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών αποδοχής κάρτας και των εκδοτών παρόχων υπηρεσιών πληρωμής με κάρτα που ανήκουν σε συγκεκριμένο σύστημα καρτών πληρωμής. Οι διαπραγματικές προμήθειες αποτελούν βασικό μέρος των προμηθειών που επιβάλλονται στους εμπόρους από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών αποδοχής κάρτας για κάθε πράξη πληρωμής με κάρτα. Οι έμποροι, με τη σειρά τους, ενσωματώνουν το εν λόγω κόστος σχετικά με την κάρτα, όπως και κάθε άλλο κόστος για αυτούς, στις γενικές τιμές των αγαθών και των υπηρεσιών. Ο ανταγωνισμός μεταξύ των συστημάτων καρτών πληρωμής προκειμένου να πειστούν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών να εκδίδουν τις κάρτες τους οδηγεί σε υψηλότερες και όχι σε χαμηλότερες διαπραγματικές προμήθειες στην αγορά, σε αντίθεση με τη συνήθη ρυθμιστική επίδραση του ανταγωνισμού στις τιμές σε μια οικονομία της αγοράς. Παράλληλα με τη συνεπή εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού στις διαπραγματικές προμήθειες, η ρύθμιση των εν λόγω προμηθειών θα βελτιώσει τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και θα συμβάλει στη μείωση του κόστους συναλλαγών για τους καταναλωτές.
- (11) Η υφιστάμενη μεγάλη ποικιλία διαπραγματικών προμηθειών και το επίπεδό τους εμποδίζει την εμφάνιση νέων πανενωσιακών παραγόντων με βάση επιχειρηματικά μοντέλα με χαμηλότερες ή μηδενικές διαπραγματικές προμήθειες, σε βάρος δυνητικών οικονομικών κλίμακας και φάσματος και της επακόλουθης βελτίωσης της αποδοτικότητας. Αυτό έχει αρνητικές επιπτώσεις στους εμπόρους και στους καταναλωτές και εμποδίζει την καινοτομία. Δεδομένου ότι οι πανενωσιακοί παράγοντες θα όφειλαν τουλάχιστον να προσφέρουν στις τράπεζες έκδοσης το υψηλότερο επίπεδο διαπραγματικών προμηθειών που επικρατεί στην αγορά στην οποία επιθυμούν να εισέλθουν, αυτό έχει επίσης ως αποτέλεσμα το συνεχή κατακερματισμό της αγοράς. Τα υφιστάμενα εγχώρια συστήματα με χαμηλότερες ή μηδενικές διαπραγματικές προμήθειες ενδέχεται επίσης να υποχρεωθούν να αποσυρθούν από την αγορά λόγω της πίεσης που υφίστανται από τις τράπεζες για την επίτευξη υψηλότερων εσόδων από τις διαπραγματικές προμήθειες. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να αντιμετωπίζουν περιορισμένες επιλογές, υψηλότερες τιμές και χαμηλότερη ποιότητα υπηρεσιών πληρωμών οι καταναλωτές και οι έμποροι, ενώ η δυνατότητά τους να χρησιμοποιούν πανενωσιακές λύσεις πληρωμών είναι επίσης περιορισμένη. Επιπλέον, οι έμποροι δεν μπορούν να ξεπεράσουν τις διαφορές των προμηθειών κάνοντας χρήση των υπηρεσιών αποδοχής καρτών που προσφέρονται από τις τράπεζες σε άλλα κράτη μέλη. Ειδικοί κανόνες που εφαρμόζονται από τα συστήματα καρτών πληρωμής απαιτούν την εφαρμογή της διαπραγματικής προμήθειας του «σημείου πώλησης» (χώρα του εμπόρου) για κάθε

(*) Οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 304 της 22.11.2011, σ. 64).

πράξη πληρωμής, βάσει της πολιτικής τους περί εδαφικής αδειοδότησης. Αυτή η απαίτηση εμποδίζει τους αποδέκτες να προσφέρουν επιτυχώς τις υπηρεσίες τους σε διασυνοριακή βάση. Μπορεί επίσης να εμποδίσει τους εμπόρους να μειώσουν το κόστος πληρωμών προς όφελος των καταναλωτών.

- (12) Με την εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας από την Επιτροπή και τις εθνικές αρμόδιες αρχές δεν μπόρεσε να αντιμετωπισθεί αυτή η κατάσταση.
- (13) Ως εκ τούτου, για να αποφευχθούν ο κατακερματισμός της εσωτερικής αγοράς και οι σημαντικές στρεβλώσεις του ανταγωνισμού μέσω αποκλινόντων νόμων και διοικητικών αποφάσεων, επιβάλλεται, σύμφωνα με το άρθρο 114 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να ληφθούν μέτρα για την αντιμετώπιση του προβλήματος των υψηλών και αποκλινουσών διαπραγματικών προμηθειών, για να μπορούν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών να παρέχουν τις υπηρεσίες τους σε διασυνοριακή βάση και οι καταναλωτές και οι έμποροι να χρησιμοποιούν διασυνοριακές υπηρεσίες.
- (14) Η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού δεν θα πρέπει να θίγει την εφαρμογή των ενωσιακών και των εθνικών κανόνων ανταγωνισμού. Δεν θα πρέπει να εμποδίζει τα κράτη μέλη να διατηρούν ή να θεσπίζουν χαμηλότερα ανώτατα όρια ή μέτρα ισοδύναμου αντικειμένου ή αποτελέσματος μέσω της εθνικής νομοθεσίας.
- (15) Προκειμένου να διευκολυνθεί η ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς για πληρωμές με κάρτα και πληρωμές με κάρτα μέσω διαδικτύου και κινητού τηλεφώνου, προς όφελος των καταναλωτών και των εμπόρων, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμοστεί σε διασυνοριακές και εγχώριες πράξεις έκδοσης και αποδοχής καρτών πληρωμής. Εάν οι έμποροι μπορούν να επιλέξουν έναν αποδέκτη εκτός του δικού τους κράτους μέλους («διασυνοριακή αποδοχή»), επιλογή που ευνοείται από την επιβολή του ίδιου ανώτατου επιπέδου τόσο στις εγχώριες όσο και στις διασυνοριακές διαπραγματικές προμήθειες για τις αποδεχθείσες συναλλαγές καθώς και από την απαγόρευση της εδαφικής αδειοδότησης, θα πρέπει να εξασφαλιστεί η απαιτούμενη νομική σαφήνεια και να αποφευχθούν οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού μεταξύ των συστημάτων καρτών πληρωμής.
- (16) Ως συνέπεια μονομερών υποχρεώσεων και δεσμεύσεων που έχουν αναληφθεί στο πλαίσιο διαδικασιών ανταγωνισμού, πολλές διασυνοριακές πράξεις πληρωμής με κάρτα εκτελούνται ήδη στην Ένωση τηρώντας τα ανώτατα όρια διαπραγματικών προμηθειών. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η θεμιτός ανταγωνισμός στην αγορά για τις υπηρεσίες αποδοχής, θα πρέπει οι διατάξεις που αφορούν διασυνοριακές και εγχώριες συναλλαγές να εφαρμοστούν ταυτόχρονα και εντός εύλογης προθεσμίας μετά από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, λαμβάνοντας υπόψη τις δυσκολίες και την πολυπλοκότητα που συνεπάγεται ο παρών κανονισμός για τη μετάβαση των συστημάτων πληρωμών με κάρτα.
- (17) Υπάρχουν δύο κύρια είδη πιστωτικών καρτών διαθέσιμα στην αγορά. Με τις «κάρτες προθεσμιακής χρέωσης», το συνολικό ποσό της συναλλαγής χρεώνεται στον λογαριασμό του κατόχου της κάρτας σε προσυμφωνημένη συγκεκριμένη ημερομηνία, συνήθως άπαξ μηνιαίως, χωρίς καταβολή τόκου. Με τις άλλες πιστωτικές κάρτες, ο κάτοχος της κάρτας μπορεί να χρησιμοποιήσει έναν μηχανισμό πίστωσης, προκειμένου να εξοφλήσει μέρος των οφειλόμενων ποσών σε ημερομηνία μεταγενέστερη της ορισθείσας, μαζί με τόκο ή λοιπά έξοδα.
- (18) Όλες οι πράξεις πληρωμής με χρεωστικές και πιστωτικές κάρτες θα πρέπει να υπόκεινται σε ανώτατο ποσοστό διαπραγματικής προμήθειας.
- (19) Η εκτίμηση επιπτώσεων δείχνει ότι η απαγόρευση των διαπραγματικών προμηθειών για συναλλαγές με χρεωστικές κάρτες θα ευνοήσει την αποδοχή καρτών, τη χρήση καρτών και την ανάπτυξη της ενιαίας αγοράς και θα αποφέρει περισσότερα οφέλη στους εμπόρους και τους καταναλωτές σε σύγκριση με εκείνα που θα απέφερε ένα ανώτατο όριο καθορισμένο σε οποιοδήποτε υψηλότερο επίπεδο. Επιπλέον, κατ' αυτόν τον τρόπο θα αποφεύγονταν οι αρνητικές επιπτώσεις που θα είχε ένα υψηλότερο ανώτατο όριο στα εθνικά συστήματα με πολύ χαμηλές ή μηδενικές διαπραγματικές προμήθειες για πράξεις χρέωσης, λόγω διασυνοριακής επέκτασης ή αύξησης από τους νεοεισερχόμενους στην αγορά των επιπέδων των προμηθειών στο επίπεδο του ανώτατου ορίου. Με την απαγόρευση των διαπραγματικών προμηθειών για πράξεις με χρεωστικές κάρτες αντιμετωπίζεται επίσης η απειλή εξαγωγής του μοντέλου διαπραγματικών προμηθειών σε νέες, καινοτόμες υπηρεσίες πληρωμών, όπως τα συστήματα πληρωμών μέσω κινητού τηλεφώνου και μέσω διαδικτύου.
- (20) Τα ανώτατα όρια του παρόντος κανονισμού βασίζονται στη λεγόμενη «δοκιμή του αδιάφορου εμπόρου» που αναπτύχθηκε στην οικονομική θεωρία, η οποία προσδιορίζει το επίπεδο προμήθειας που θα ήταν διατεθειμένος να καταβάλει ένας έμπορος εάν αυτός συγκρίνει το κόστος της χρήσης από τον καταναλωτή μιας κάρτας πληρωμών με αυτό της πληρωμής άνευ κάρτας (με μετρητά) (λαμβάνομένης υπόψη της προμήθειας για την υπηρεσία που καταβάλλεται στις αποδέκτριες τράπεζες, ήτοι της επιβάρυνσης εμπόρου για την παρεχόμενη υπηρεσία και της διαπραγματικής προμήθειας). Ενθαρρύνει συνεπώς τη χρήση αποτελεσματικών μέσων πληρωμής μέσω της προώθησης των καρτών που παρέχουν υψηλότερα συναλλακτικά οφέλη, ώστε να εμποδίζονται ταυτόχρονα δυσανάλογες εμπορικές προμήθειες οι οποίες θα επέβαλλαν κρυφό κόστος σε άλλους καταναλωτές. Σε άλλη περίπτωση θα μπορούσαν να προκύψουν υπερβολικές εμπορικές προμήθειες λόγω των συλλογικών ρυθμίσεων διαπραγματικών προμηθειών, δεδομένου ότι οι έμποροι διστάζουν να απορρίψουν δαπανηρά μέσα πληρωμής με το φόβο απώλειας πελατών. Η πείρα έχει δείξει ότι τα επίπεδα αυτά είναι αναλογικά, δεδομένου ότι δεν θέτουν υπό αμφισβήτηση τη λειτουργία των διεθνών συστημάτων καρτών και παρόχων υπηρεσιών πληρωμών. Παρέχουν επίσης οφέλη στους εμπόρους και τους καταναλωτές, καθώς και ασφάλεια δικαίου.

- (21) Ωστόσο, όπως αποδείχθηκε από την εκτίμηση επιπτώσεων, σε ορισμένα κράτη μέλη οι διαπραγματικές προμήθειες έχουν αναπτυχθεί έτσι ώστε να επιτρέπουν στους καταναλωτές να επωφελούνται από τις αποδοτικές αγορές χρεωστικών καρτών όσον αφορά την αποδοχή και τη χρήση καρτών με χαμηλότερες διαπραγματικές προμήθειες από το επίπεδο του αδιάφορου εμπόρου. Επομένως, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να αποφασίσουν να θεσπίσουν χαμηλότερες διαπραγματικές προμήθειες για τις εγχώριες συναλλαγές με χρεωστικές κάρτες.
- (22) Επιπλέον, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η προμήθεια για τις χρεωστικές κάρτες έχει καθοριστεί σε οικονομικά αποδοτικό επίπεδο, λαμβανομένης υπόψη της διάρθρωσης των εγχώριων αγορών χρεωστικών καρτών, θα πρέπει να διατηρηθεί η δυνατότητα έκφρασης των ανώτατων ορίων διαπραγματικών προμηθειών ως σταθερών ποσών. Το σταθερό ποσό μπορεί επίσης να προωθήσει την πραγματοποίηση πληρωμών με κάρτα για ποσά μικρής αξίας («μικροπληρωμές»). Θα πρέπει επίσης να είναι δυνατή η εφαρμογή του εν λόγω σταθερού ποσού σε συνδυασμό με ποσοστό, υπό την προϋπόθεση ότι το σύνολο των διαπραγματικών προμηθειών δεν υπερβαίνει το ορισμένο ποσοστό της συνολικής ετήσιας αξίας των συναλλαγών σε εγχώριο επίπεδο στο πλαίσιο έκαστου συστήματος καρτών πληρωμής. Επιπλέον, θα πρέπει να είναι δυνατός ο ορισμός ενός χαμηλότερου ανώτατου ορίου διαπραγματικής προμήθειας ανά ποσοστό συναλλαγών, καθώς και η επιβολή σταθερού ανώτατου ποσού προμήθειας ως ορίου στο ποσό της προμήθειας που προκύπτει από το εφαρμοστέο ποσοστό ανά συναλλαγή.
- (23) Επιπλέον, λαμβάνοντας υπόψη ότι ο παρών κανονισμός αναλαμβάνει την εναρμόνιση για πρώτη φορά των διαπραγματικών προμηθειών, σε ένα πλαίσιο όπου τα υφιστάμενα συστήματα χρεωστικών καρτών και οι διαπραγματικές προμήθειες διαφέρουν πολύ, είναι αναγκαίο να προβλεφθεί ευελιξία για τις εγχώριες αγορές καρτών πληρωμών. Ως εκ τούτου, κατά τη διάρκεια εύλογης μεταβατικής περιόδου, σε ό,τι αφορά τις εγχώριες συναλλαγές με χρεωστικές κάρτες, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να εφαρμόσουν σε όλες τις εγχώριες συναλλαγές με χρεωστικές κάρτες στο πλαίσιο έκαστου συστήματος καρτών πληρωμής σταθμισμένη μέση διαπραγματική προμήθεια μη υπερβαίνουσα το 0,2 % της μέσης ετήσιας αξίας των συναλλαγών, για όλες τις εγχώριες συναλλαγές με χρεωστικές κάρτες στο πλαίσιο έκαστου συστήματος καρτών πληρωμής. Όσον αφορά το ανώτατο όριο της διαπραγματικής προμήθειας που υπολογίζεται επί της μέσης ετήσιας αξίας των συναλλαγών στο πλαίσιο ενός συστήματος καρτών πληρωμής, αρκεί ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών να συμμετέχει σε σύστημα καρτών πληρωμής (ή σε άλλα είδη συμφωνιών μεταξύ παρόχων υπηρεσιών πληρωμών), στο οποίο εφαρμόζεται σταθμισμένη μέση διαπραγματική προμήθεια μη υπερβαίνουσα το 0,2 % για όλες τις εγχώριες συναλλαγές με χρεωστικές κάρτες. Και σε αυτή την περίπτωση μπορεί να εφαρμοστεί σταθερή προμήθεια ή ποσοστιαία προμήθεια ή συνδυασμός των δύο, υπό την προϋπόθεση ότι τηρείται το σταθμισμένο μέσο ανώτατο όριο.
- (24) Προκειμένου να καθορισθούν τα σχετικά ανώτατα επίπεδα διαπραγματικών προμηθειών για εγχώριες πράξεις με χρεωστική κάρτα, ενδείκνυται να επιτρέπεται στις εθνικές αρμόδιες αρχές που είναι εξουσιοδοτημένες να διασφαλίζουν συμμόρφωση με τον παρόντα κανονισμό, η συλλογή πληροφοριών σχετικά με τον όγκο και την αξία αναφοράς για όλες τις πράξεις με χρεωστικές κάρτες στο πλαίσιο ενός συστήματος καρτών πληρωμής ή για τις πράξεις με χρεωστικές κάρτες που αφορούν έναν ή περισσότερους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών. Κατά συνέπεια, τα συστήματα καρτών πληρωμής και οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να υποχρεούνται να παρέχουν τα σχετικά δεδομένα στις εθνικές αρμόδιες αρχές που καθορίζονται από τις εν λόγω αρχές και σύμφωνα με τις προθεσμίες που ορίζονται από αυτές. Οι υποχρεώσεις διαβίβασης δεδομένων θα πρέπει να επεκταθούν στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, όπως εκδότες ή αποδέκτες, και να μην αφορούν μόνο τα συστήματα καρτών πληρωμής, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι όλες οι σχετικές πληροφορίες θα τίθενται στη διάθεση των αρμόδιων αρχών, οι οποίες θα πρέπει να μπορούν σε κάθε περίπτωση να απαιτούν τη συλλογή των πληροφοριών αυτών μέσω του συστήματος καρτών πληρωμής. Επιπλέον, είναι σημαντικό να διασφαλίσουν τα κράτη μέλη επαρκές επίπεδο γνωστοποίησης των σχετικών πληροφοριών όσον αφορά τα ισχύοντα ανώτατα επίπεδα διαπραγματικών προμηθειών. Δεδομένου ότι τα συστήματα καρτών πληρωμής δεν είναι γενικά πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών που υπόκεινται σε προληπτική εποπτεία, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτούν την πιστοποίηση των πληροφοριών που αποστέλλουν οι εν λόγω οντότητες από ανεξάρτητο ελεγκτή.
- (25) Ορισμένα μέσα πληρωμής σε εθνικό επίπεδο επιτρέπουν στον πληρωτή να κινηθεί πράξεις πληρωμών με κάρτες οι οποίες δεν διακρίνονται σαφώς ως πράξεις με χρεωστικές ή πιστωτικές κάρτες από το σύστημα καρτών πληρωμής. Οι επιλογές του κατόχου της κάρτας είναι άγνωστες στο σύστημα καρτών πληρωμής και στον αγοραστή· κατά συνέπεια, το σύστημα καρτών πληρωμής δεν έχει τη δυνατότητα να εφαρμόσει τα διάφορα ανώτατα επίπεδα που επιβάλλονται από τον παρόντα κανονισμό για τις πράξεις με χρεωστικές και πιστωτικές κάρτες, οι οποίες διακρίνονται με βάση το χρονοδιάγραμμα που συμφωνήθηκε για τη χρέωση των πράξεων πληρωμής. Λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη διατήρησης της λειτουργικότητας των υφιστάμενων επιχειρηματικών μοντέλων, αποφεύγοντας τις αδικαιολόγητες ή υπερβολικές δαπάνες νομικής συμμόρφωσης, και, ταυτόχρονα, λαμβάνοντας υπόψη τη σημασία της διασφάλισης επαρκούς και ισότιμου ανταγωνισμού μεταξύ των διάφορων κατηγοριών καρτών πληρωμών, ενδείκνυται η εφαρμογή του ίδιου κανόνα που προβλέπεται από τον παρόντα κανονισμό για τις πράξεις με χρεωστικές κάρτες σε τέτοιες εγχώριες πράξεις πληρωμών με «καθολικές κάρτες». Εντούτοις, στα εν λόγω μέσα πληρωμής θα πρέπει να δοθεί περισσότερος χρόνος για προσαρμογή. Ως εκ τούτου, κατ' εξαίρεση και επί μεταβατικής περιόδου διάρκειας 18 μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να καθορίζουν μέγιστο μερίδιο εγχώριων πράξεων πληρωμών με «καθολικές κάρτες», θεωρούμενων ως ισοδύναμων με τις πράξεις με πιστωτικές κάρτες. Για παράδειγμα, το ανώτατο όριο για τις πιστωτικές κάρτες θα μπορούσε να εφαρμοστεί στο καθορισμένο μερίδιο της συνολικής αξίας των συναλλαγών για τους εμπόρους ή τους αποδέκτες. Το μαθηματικό αποτέλεσμα των διατάξεων θα ισοδυναμούσε τότε με την εφαρμογή ενιαίου ανώτατου ορίου διαπραγματικών προμηθειών στις εγχώριες πράξεις πληρωμών που διενεργούνται με καθολικές κάρτες.

- (26) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να καλύπτει όλες τις πράξεις στις οποίες ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου βρίσκονται στην Ένωση.
- (27) Σύμφωνα με την αρχή της τεχνολογικής ουδετερότητας που ορίζεται στο Ψηφιακό Θεματολόγιο για την Ευρώπη, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να ισχύει για τις πράξεις πληρωμών με κάρτα ανεξάρτητα από το περιβάλλον στο οποίο πραγματοποιείται η πράξη, μεταξύ άλλων, μέσω μέσων και υπηρεσιών πληρωμής λιανικής πώλησης που μπορούν να είναι εκτός δικτύου, εντός δικτύου ή μέσω κινητού τηλεφώνου.
- (28) Οι πράξεις πληρωμών με κάρτα πραγματοποιούνται συνήθως βάσει δύο βασικών επιχειρηματικών μοντέλων, των λεγόμενων «τριμερών συστημάτων καρτών πληρωμής» (κάτοχος κάρτας — σύστημα αποδοχής και έκδοσης — έμπορος) και «τετραμερών συστημάτων καρτών πληρωμής» (κάτοχος κάρτας — εκδότης τράπεζα — αποδέκτης τράπεζα — έμπορος). Πολλά τετραμερή συστήματα καρτών πληρωμών εφαρμόζουν ρητή διαπραγματευτική προμήθεια, που είναι κυρίως πολυμερής. Για την αναγνώριση της ύπαρξης έμμεσων διαπραγματευτικών προμηθειών και για τη συμβολή στη δημιουργία ίσων όρων ανταγωνισμού, τα τριμερή συστήματα καρτών πληρωμής που χρησιμοποιούν παρόχους υπηρεσιών πληρωμών ως εκδότες ή αποδέκτες θα πρέπει να θεωρούνται τετραμερή συστήματα καρτών πληρωμής και να ακολουθούν τους ίδιους κανόνες, ενώ η διαφάνεια και άλλα μέτρα σχετικά με τους επιχειρησιακούς κανόνες θα πρέπει να εφαρμόζονται σε όλους τους παρόχους. Ωστόσο, λόγω των ιδιαιτεροτήτων αυτών των τριμερών συστημάτων, ενδείκνυται να επιτραπεί μεταβατική περίοδος στην οποία τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν να μην εφαρμόσουν τους κανόνες που αφορούν το ανώτατο επίπεδο διαπραγματευτικής προμήθειας εάν τα συστήματα αυτά έχουν πολύ περιορισμένο μερίδιο στην αγορά στο σχετικό κράτος μέλος.
- (29) Η υπηρεσία έκδοσης βασίζεται σε συμβατική σχέση μεταξύ του εκδότη του μέσου πληρωμής και του πληρωτή, ανεξάρτητα από το κατά πόσον ο εκδότης διατηρεί τα χρηματικά ποσά για λογαριασμό του πληρωτή. Ο εκδότης διαθέτει κάρτες πληρωμής στον πληρωτή, εξουσιοδοτεί τις πράξεις σε τερματικά ή ισοδύναμά τους μέσα και μπορεί να εγγυάται στον αποδέκτη την πληρωμή για πράξεις που είναι σύμφωνες με τους κανόνες του αντίστοιχου συστήματος. Ως εκ τούτου, η απλή διανομή καρτών πληρωμής ή τεχνικών υπηρεσιών, όπως και η απλή επεξεργασία και αποθήκευση δεδομένων, δεν συνιστούν έκδοση.
- (30) Η υπηρεσία αποδοχής συνιστά αλυσίδα ενεργειών, από την έναρξη της πράξης πληρωμής με κάρτα έως τη μεταφορά των κεφαλαίων στον λογαριασμό πληρωμών του δικαιούχου. Η οργάνωση της υπηρεσίας αποδοχής διαφέρει από τον ένα κράτος μέλος στο άλλο και ανάλογα με το ισχύον επιχειρηματικό μοντέλο. Ως εκ τούτου, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών που καταβάλλει τη διαπραγματευτική προμήθεια δεν συνάπτει πάντα σύμβαση άμεσα με τον δικαιούχο. Μεσάζοντες που παρέχουν μέρος των υπηρεσιών αποδοχής χωρίς άμεση συμβατική σχέση με δικαιούχους θα πρέπει ωστόσο να καλύπτονται στον ορισμό του αποδέκτη στον παρόντα κανονισμό. Η υπηρεσία αποδοχής παρέχεται ανεξάρτητα από την κατοχή των κεφαλαίων από τον αποδέκτη για λογαριασμό του δικαιούχου. Τεχνικές υπηρεσίες όπως η απλή επεξεργασία και αποθήκευση δεδομένων ή η λειτουργία τερματικών, δεν συνιστούν αποδοχή.
- (31) Είναι σημαντικό να διασφαλισθεί ότι οι διατάξεις σχετικά με τις διαπραγματευτικές προμήθειες που πρέπει να καταβληθούν ή να εισπραχθούν από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών δεν θα καταστρατηγηθούν από εναλλακτικές ροές προμηθειών στους εκδότες. Για να αποφευχθεί κάτι τέτοιο, η «καθαρή αποζημίωση» των προμηθειών που έχουν καταβληθεί ή εισπραχθεί από τον εκδότη, συμπεριλαμβανομένης ενδεχόμενης χρέωσης εξουσιοδότησης, και προέρχονται από ή προορίζονται για σύστημα καρτών πληρωμής, αποδέκτη ή οποιονδήποτε άλλο μεσάζοντα, θα πρέπει να θεωρείται ως η διαπραγματευτική προμήθεια. Κατά τον υπολογισμό των διαπραγματευτικών προμηθειών, για το σκοπό του ελέγχου όσον αφορά το κατά πόσον υφίσταται καταστρατήγηση, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη το συνολικό ποσό των πληρωμών ή άλλα κίνητρα που παρέχονται σε έναν εκδότη από σύστημα καρτών πληρωμής σε σχέση με τις ρυθμιζόμενες πράξεις μείον τις προμήθειες που καταβάλλονται από τον εκδότη στο σύστημα καρτών πληρωμής. Οι πληρωμές, τα κίνητρα και οι προμήθειες που εξετάζονται θα μπορούσαν να είναι άμεσα (δηλαδή να βασίζονται στον όγκο ή να αφορούν την πράξη) ή έμμεσα (περιλαμβανομένων των κινήτρων εμπορικής προώθησης, των πριμοδοτήσεων, των εκπτώσεων για την επίτευξη ορισμένου όγκου πράξεων). Κατά τον έλεγχο ενδεχόμενης καταστρατήγησης των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει ειδικότερα να λαμβάνονται υπόψη τα κέρδη των εκδοτών που προκύπτουν από ειδικά προγράμματα που διεξάγονται από κοινού από τους εκδότες και τα συστήματα καρτών πληρωμής, καθώς και τα έσοδα από χρεώσεις επεξεργασίας, αδειοδότησης και άλλες χρεώσεις οι οποίες παρέχουν έσοδα στα συστήματα καρτών πληρωμής. Κατά περίπτωση και εάν επιβεβαιωθεί από περαιτέρω αντικειμενικά στοιχεία, η έκδοση καρτών πληρωμής σε τρίτες χώρες μπορεί επίσης να ληφθεί υπόψη κατά την εξέταση ενδεχόμενης καταστρατήγησης του παρόντος κανονισμού.
- (32) Οι καταναλωτές συνήθως δεν είναι ενημερωμένοι όσον αφορά τις προμήθειες που καταβάλλονται από τους εμπόρους για το μέσο πληρωμής που χρησιμοποιούν. Ταυτόχρονα, διάφορες πρακτικές που εφαρμόζονται για την παροχή κινήτρων από τους εκδότες (όπως ταξιδιωτικά δελτία, πριμοδοτήσεις, εκπτώσεις, αντίστροφες χρεώσεις, δωρεάν ασφάλιση κ.λπ.) μπορούν να στρέψουν τους καταναλωτές προς τη χρήση μέσων πληρωμής που συνεπάγονται υψηλές προμήθειες για τους εκδότες. Για να αντιμετωπισθεί κάτι τέτοιο, τα μέτρα που επιβάλλουν περιορισμούς στις διαπραγματευτικές προμήθειες θα πρέπει να ισχύουν μόνο για τις κάρτες πληρωμών που έχουν καταστεί μαζικά προϊόντα και οι έμποροι γενικά δυσκολεύονται να μην δεχτούν, λόγω της ευρείας έκδοσης και της χρήσης τους (π.χ. καταναλωτικές χρεωστικές και πιστωτικές κάρτες). Προκειμένου να ενισχυθεί η αποτελεσματική λειτουργία της αγοράς στα μη ρυθμιζόμενα τμήματα του τομέα και να περιοριστεί η μεταφορά δραστηριοτήτων από τα ρυθμιζόμενα στα μη ρυθμιζόμενα τμήματα του τομέα, είναι απαραίτητο να θεσπισθεί σειρά μέτρων, συμπεριλαμβανομένων του διαχωρισμού του συστήματος και των υποδομών, της καθοδήγησης του πληρωτή από τον δικαιούχο πληρωμής και της επιλεκτικής αποδοχής μέσω πληρωμής από τον δικαιούχο πληρωμής.

- (33) Ο διαχωρισμός των συστημάτων και των υποδομών θα πρέπει να επιτρέπει σε όλους τους φορείς επεξεργασίας να ανταγωνίζονται για τους πελάτες των συστημάτων. Δεδομένου ότι το κόστος της επεξεργασίας αποτελεί σημαντικό τμήμα του συνολικού κόστους της αποδοχής καρτών, είναι σημαντικό αυτό το τμήμα της αλυσίδας αξίας να είναι ανοικτό στον ουσιαστικό ανταγωνισμό. Βάσει του διαχωρισμού συστημάτων και υποδομών, τα συστήματα καρτών και οι φορείς επεξεργασίας θα πρέπει να χαρακτηρίζονται από ανεξαρτησία από άποψη λογιστικής, οργάνωσης και διαδικασίας λήψης αποφάσεων. Δεν θα πρέπει να εισάγουν διακρίσεις, για παράδειγμα παρέχοντας αμοιβαία προτιμησιακή μεταχείριση ή προνομιακές πληροφορίες που δεν είναι στη διάθεση των ανταγωνιστών τους στο αντίστοιχο τμήμα της αγοράς τους, επιβάλλοντας υπερβολικές απαιτήσεις πληροφόρησης στον ανταγωνιστή τους στο αντίστοιχο τμήμα της αγοράς τους, προβαίνοντας σε διεπιδοτήσεις των αντίστοιχων δραστηριοτήτων τους ή έχοντας κοινές διοικητικές διαδικασίες. Τέτοιες πρακτικές διακρίσεων συμβάλλουν στον κατακερματισμό της αγοράς, επηρεάζουν αρνητικά την είσοδο νέων παραγόντων στην αγορά και αποτρέπουν την ανάπτυξη πανενωσιακών παραγόντων και, ως εκ τούτου, εμποδίζουν την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς στον τομέα των πληρωμών με κάρτα και στον τομέα των πληρωμών με κάρτα μέσω διαδικτύου και μέσω κινητού τηλεφώνου, σε βάρος των εμπόρων, των εταιρειών και των καταναλωτών.
- (34) Οι κανόνες των συστημάτων που εφαρμόζονται από τα συστήματα καρτών πληρωμής και οι πρακτικές που εφαρμόζονται από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών τείνουν να κρατούν σε άγνοια τους εμπόρους και τους καταναλωτές όσον αφορά τις διαφορές προμήθειας και περιορίζουν τη διαφάνεια της αγοράς, για παράδειγμα μέσω της «μείξης» των προμηθειών ή μέσω της απαγόρευσης προς τους εμπόρους να επιλέγουν φθηνότερο εμπορικό σήμα σε κάρτες με περισσότερα του ενός εμπορικά σήματα ή να κατευθύνουν τους καταναλωτές ώστε να χρησιμοποιούν αυτές τις φθηνότερες κάρτες. Ακόμη και εάν οι έμποροι γνωρίζουν το διαφορετικό κόστος, οι κανόνες των συστημάτων συνήθως τους εμποδίζουν να επιχειρήσουν μείωση των προμηθειών.
- (35) Τα μέσα πληρωμής συνεπάγονται διαφορετικό κόστος για τον δικαιούχο πληρωμής, δεδομένου ότι ορισμένα μέσα είναι δαπανηρότερα από άλλα. Εκτός από την περίπτωση που ένα συγκεκριμένο μέσο πληρωμής επιβάλλεται από το νόμο για ορισμένες κατηγορίες πληρωμών ή δεν μπορεί να απορριφθεί καθώς έχει την ιδιότητα νόμιμου χρήματος, ο δικαιούχος πληρωμής θα πρέπει να έχει την ελευθερία, σύμφωνα με την οδηγία 2007/64/EK, να κατευθύνει τους πληρωτές προς τη χρήση ενός συγκεκριμένου μέσου πληρωμής. Τα συστήματα καρτών και οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών επιβάλλουν εν προκειμένω πολλούς περιορισμούς στους δικαιούχους πληρωμής, όπως, παραδείγματος χάριν, περιορισμούς στην άρνηση του δικαιούχου να δεχθεί συγκεκριμένα μέσα πληρωμής για χαμηλά ποσά, στην παροχή πληροφοριών στον πληρωτή για τις προμήθειες που επιβάλλονται στο δικαιούχο πληρωμής για συγκεκριμένα μέσα πληρωμής ή τον περιορισμό που επιβάλλεται στον δικαιούχο πληρωμής όσον αφορά τον αριθμό των ταμείων στο κατάστημά του τα οποία αποδέχονται συγκεκριμένα μέσα πληρωμής. Οι εν λόγω περιορισμοί θα πρέπει να καταργηθούν.
- (36) Σε περιπτώσεις όπου ο δικαιούχος πληρωμής δύναται να κατευθύνει τον πληρωτή προς τη χρήση συγκεκριμένου μέσου πληρωμής, δεν θα πρέπει να απαιτήσει από τον πληρωτή χρεώσεις για τη χρήση μέσων πληρωμής των οποίων οι διαπραγματευτικές προμήθειες ρυθμίζονται στο πλαίσιο του πεδίου εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, δεδομένου ότι σε αυτές τις περιπτώσεις τα πλεονεκτήματα της υπερχρέωσης καθίστανται περιορισμένα, περιπλέκοντας παράλληλα την αγορά.
- (37) Ο κανόνας «υποχρεωτικής αποδοχής όλων των καρτών» αποτελεί διπλή υποχρέωση που επιβάλλεται από τους εκδότες και από τα συστήματα καρτών πληρωμής σε δικαιούχους πληρωμής, ώστε να αποδεχτούν όλες τις κάρτες του ίδιου εμπορικού σήματος, ανεξαρτήτως του διαφορετικού κόστους αυτών των καρτών (στοιχείο «αποδοχή όλων των προϊόντων») και ανεξαρτήτως της μεμονωμένης εκδότριας τράπεζας η οποία έχει εκδώσει την κάρτα (στοιχείο «αποδοχή όλων των εκδοτών»). Είναι προς το συμφέρον του καταναλωτή για την ίδια κατηγορία καρτών να μην υπάρχει διάκριση από την πλευρά του δικαιούχου πληρωμής όσον αφορά τους εκδότες ή τους κατόχους καρτών, τα δε συστήματα καρτών πληρωμής και οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να τους επιβάλουν μια τέτοια υποχρέωση. Ως εκ τούτου, το στοιχείο «αποδοχή όλων των εκδοτών» του κανόνα «υποχρεωτικής αποδοχής όλων των καρτών» αποτελεί δικαιολογημένο κανόνα στο πλαίσιο ενός συστήματος καρτών πληρωμής, επειδή δεν επιτρέπει στους δικαιούχους πληρωμής να εισάγουν διακρίσεις μεταξύ μεμονωμένων τραπεζών οι οποίες έχουν εκδώσει κάρτα. Το στοιχείο «αποδοχή όλων των προϊόντων» αποτελεί ουσιαστικά πρακτική δέσμευση που έχει ως αποτέλεσμα να συνδέει την αποδοχή καρτών χαμηλών προμηθειών με την αποδοχή καρτών υψηλών προμηθειών. Η αφαίρεση του στοιχείου «αποδοχή όλων των προϊόντων» από τον κανόνα «υποχρεωτικής αποδοχής όλων των καρτών» θα επέτρεπε στους εμπόρους να περιορίσουν την επιλογή των καρτών πληρωμών που προσφέρουν μόνον σε κάρτες χαμηλού ή χαμηλότερου κόστους, γεγονός το οποίο θα ωφελούσε επίσης τους καταναλωτές μέσω των μειωμένων δαπανών για τους εμπόρους. Οι έμποροι που δέχονται χρεωστικές κάρτες δεν θα ήταν σε αυτήν την περίπτωση υποχρεωμένοι να δέχονται πιστωτικές κάρτες και αυτοί που δέχονται πιστωτικές κάρτες δεν θα ήταν υποχρεωμένοι να δέχονται εταιρικές κάρτες. Ωστόσο, για την προστασία του καταναλωτή και της δυνατότητας του καταναλωτή να χρησιμοποιεί κάρτες πληρωμών όσο το δυνατόν πιο συχνά, οι έμποροι θα πρέπει να υποχρεωθούν να δέχονται κάρτες που υπόκεινται στην ίδια ρυθμιζόμενη διαπραγματευτική προμήθεια μόνο εάν έχουν εκδοθεί στο πλαίσιο του ίδιου εμπορικού σήματος και της ίδιας κατηγορίας (προπληρωμένη κάρτα, χρεωστική κάρτα ή πιστωτική κάρτα). Ένας τέτοιος περιορισμός θα οδηγούσε επίσης σε πιο ανταγωνιστικό περιβάλλον για κάρτες με διαπραγματευτικές προμήθειες που δεν ρυθμίζονται από τον παρόντα κανονισμό, δεδομένου ότι οι έμποροι θα αποκτούσαν μεγαλύτερη διαπραγματευτική δύναμη όσον αφορά τις συνθήκες υπό τις οποίες μπορούν να δεχθούν τέτοιες κάρτες. Οι εν λόγω περιορισμοί θα πρέπει να είναι περιορισμένοι και να θεωρούνται αποδεκτοί μόνον για την ενίσχυση της προστασίας των καταναλωτών, παρέχοντας στους καταναλωτές κατάλληλο επίπεδο βεβαιότητας όσον αφορά την αποδοχή των καρτών πληρωμής τους από τους εμπόρους.

- (38) Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να διασφαλίζουν σαφή διάκριση μεταξύ καταναλωτικών και εταιρικών καρτών, τόσο από τεχνική όσο και από εμπορική άποψη. Είναι σημαντικό, επομένως, να καθορισθεί η εταιρική κάρτα ως μέσο πληρωμής το οποίο χρησιμοποιείται μόνο για επιχειρηματικές δαπάνες που χρεώνονται απευθείας στον λογαριασμό της επιχείρησης ή της οντότητας του δημόσιου τομέα ή του αυτοαπασχολούμενου φυσικού προσώπου.
- (39) Οι δικαιούχοι πληρωμής και οι πληρωτές θα πρέπει να έχουν τα μέσα να προσδιορίσουν τις διάφορες κατηγορίες καρτών. Ως εκ τούτου, τα διάφορα εμπορικά σήματα και οι διάφορες κατηγορίες θα πρέπει να είναι αναγνωρίσιμες ηλεκτρονικά και, όσον αφορά τα νεοεκδοθέντα μέσα πληρωμής με κάρτες, ευδιάκριτα επί της συσκευής. Επιπλέον, ο πληρωτής θα πρέπει να ενημερώνεται σχετικά με την αποδοχή του/των μέσου/ων πληρωμής του πληρωτή σε δεδομένο σημείο πώλησης. Είναι απαραίτητο κάθε περιορισμός της χρήσης ενός δεδομένου εμπορικού σήματος να ανακοινώνεται από το δικαιούχο πληρωμής στον πληρωτή την ίδια στιγμή και υπό τις ίδιες συνθήκες με τις πληροφορίες ότι ένα συγκεκριμένο εμπορικό σήμα είναι αποδεκτό.
- (40) Για να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα του ανταγωνισμού μεταξύ εμπορικών σημάτων, έχει σημασία να πραγματοποιείται η επιλογή μιας εφαρμογής πληρωμών στο επίπεδο των χρηστών και να μην ορίζεται από την αγορά σε προηγούμενο στάδιο, είτε πρόκειται για συστήματα καρτών πληρωμής, είτε για παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, είτε για φορείς επεξεργασίας. Η ρύθμιση αυτή δεν θα πρέπει να εμποδίζει τους πληρωτές και τους δικαιούχους πληρωμής, εφόσον είναι τεχνικά εφικτό, να παρέχουν μια προεπιλογή εφαρμογής, υπό την προϋπόθεση ότι η εν λόγω επιλογή μπορεί να μεταβάλλεται για κάθε συναλλαγή.
- (41) Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι είναι δυνατή η αποκατάσταση στις περιπτώσεις όπου ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόστηκε σωστά, ή στις περιπτώσεις όπου προκύπτουν διαφορές μεταξύ των χρηστών των υπηρεσιών πληρωμών και των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν κατάλληλες και αποτελεσματικές εξωδικαστικές διαδικασίες καταγγελιών και προσφυγών ή να λάβουν ισοδύναμα μέτρα. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παραβίασης του παρόντος κανονισμού και να διασφαλίσουν ότι οι εν λόγω κυρώσεις είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές καθώς και ότι εφαρμόζονται.
- (42) Η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει έκθεση μελέτης των διαφόρων επιπτώσεων του παρόντος κανονισμού στη λειτουργία της αγοράς. Είναι απαραίτητο η Επιτροπή να έχει τη δυνατότητα να συγκεντρώνει τα στοιχεία που απαιτούνται για την εκπόνηση της εν λόγω έκθεσης και οι αρμόδιες αρχές να συνεργάζονται στενά με την Επιτροπή για τη συλλογή των δεδομένων.
- (43) Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού να καθοριστούν ενιαίες απαιτήσεις για τις πράξεις πληρωμών με κάρτες και τις πληρωμές με κάρτες μέσω διαδικτύου και κινητού τηλεφώνου, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, μπορούν όμως, λόγω της κλίμακας της δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, η οποία διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως καθορίζεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.
- (44) Ο κανονισμός συνάδει με τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κυρίως το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου, την επιχειρηματική ελευθερία, την προστασία των καταναλωτών, πρέπει δε να εφαρμόζεται σύμφωνα με τα εν λόγω δικαιώματα και αρχές,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει ενιαίες τεχνικές και επιχειρηματικές απαιτήσεις για πράξεις πληρωμής με κάρτα που πραγματοποιούνται στην Ένωση, στις οποίες ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμής του πληρωτή και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμής του δικαιούχου πληρωμής βρίσκονται στην Ένωση.
2. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται σε υπηρεσίες που βασίζονται σε συγκεκριμένα μέσα πληρωμής που μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο με περιορισμένο τρόπο και που πληρούν μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) τα μέσα που επιτρέπουν στον κάτοχο να αγοράζει αγαθά ή υπηρεσίες μόνο στην επαγγελματική στέγη του εκδότη του μέσου πληρωμής ή εντός περιορισμένου δικτύου παρόχων υπηρεσιών στο πλαίσιο απευθείας εμπορικής συμφωνίας με έναν επαγγελματία εκδότη·
 - β) τα μέσα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο για την απόκτηση πολύ περιορισμένου φάσματος αγαθών ή υπηρεσιών·
 - γ) μέσα που ισχύουν σε ένα μόνον κράτος μέλος, παρέχονται κατ' αίτηση επιχείρησης ή οντότητας του δημόσιου τομέα και ρυθμίζονται από εθνική ή περιφερειακή δημόσια αρχή για συγκεκριμένους κοινωνικούς ή φορολογικούς σκοπούς για την απόκτηση συγκεκριμένων αγαθών ή υπηρεσιών από τους προμηθευτές που έχουν συνάψει εμπορική συμφωνία με τον εκδότη.

3. Το κεφάλαιο II δεν εφαρμόζεται στις ακόλουθες περιπτώσεις:
 - α) συναλλαγές με εταιρικές κάρτες·
 - β) αναλήψεις μετρητών σε μηχανήματα αυτόματης ανάληψης ή στο ταμείο του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών· και
 - γ) συναλλαγές με κάρτες πληρωμής που έχουν εκδοθεί από τριμερή συστήματα καρτών πληρωμής.
4. Το άρθρο 7 δεν ισχύει για τριμερή συστήματα καρτών πληρωμής.
5. Όταν ένα τριμερές σύστημα καρτών πληρωμής αδειοδοτεί άλλους παρόχους υπηρεσιών πληρωμής για την έκδοση μέσων πληρωμής με κάρτα ή την αποδοχή πράξεων πληρωμών με κάρτα, ή και για τα δύο, ή εκδίδει μέσα πληρωμής με κάρτα με εταίρο του ίδιου εμπορικού σήματος ή μέσω πράκτορα, θεωρείται τετραμερές σύστημα καρτών πληρωμής. Ωστόσο, έως τις 9 Δεκεμβρίου 2018 σε σχέση με τις εγχώριες πράξεις πληρωμής, ένα τέτοιο τριμερές σύστημα καρτών πληρωμής μπορεί να εξαιρείται από τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το κεφάλαιο II, υπό τον όρο ότι οι πράξεις πληρωμών με κάρτα που πραγματοποιούνται σε κράτος μέλος υπό ένα τριμερές σύστημα καρτών πληρωμής δεν υπερβαίνουν ετησίως το 3 % της αξίας όλων των πράξεων πληρωμών με κάρτα που πραγματοποιούνται στο εν λόγω κράτος μέλος.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) ως «αποδέκτης» νοείται ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμής που συνάπτει σύμβαση με έναν δικαιούχο πληρωμής να αποδέχεται και να επεξεργάζεται πράξεις πληρωμών με κάρτα, που έχουν ως αποτέλεσμα τη μεταφορά κεφαλαίων προς τον δικαιούχο πληρωμής·
- 2) ως «εκδότης» νοείται ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμής που συνάπτει σύμβαση να παρέχει σε πληρωτή μέσο πληρωμής με σκοπό την έναρξη και την επεξεργασία των πράξεων πληρωμών με κάρτα του πληρωτή·
- 3) ως «καταναλωτής» νοείται κάθε φυσικό πρόσωπο το οποίο, όσον αφορά τις συμβάσεις υπηρεσιών πληρωμής που καλύπτει ο παρών κανονισμός, ενεργεί για λόγους οι οποίοι δεν εμπίπτουν στην εμπορική, επιχειρηματική, ή επαγγελματική του δραστηριότητα·
- 4) ως «συναλλαγή με χρεωστική κάρτα» νοείται μια πράξη πληρωμής με κάρτα, συμπεριλαμβανομένων των συναλλαγών με προπληρωμένες κάρτες που δεν αποτελούν συναλλαγές με πιστωτική κάρτα·
- 5) ως «συναλλαγή με πιστωτική κάρτα» νοείται η πράξη πληρωμής με κάρτα όπου το ποσό της συναλλαγής χρεώνεται εν όλω ή εν μέρει στον πληρωτή, σε προσυμφωνημένη συγκεκριμένη μηνιαία ημερομηνία, σύμφωνα με προκαθορισμένη πιστωτική διευκόλυνση, με ή χωρίς τους τόκους·
- 6) ως «εταιρική κάρτα» νοείται οποιοδήποτε μέσο πληρωμής με κάρτα που εκδίδεται σε επιχειρήσεις ή οντότητες του δημόσιου τομέα ή αυτοαπασχολούμενα φυσικά πρόσωπα και έχει περιορισμένη χρήση για επαγγελματικά έξοδα, όταν οι πληρωμές με αυτού του είδους τις κάρτες χρεώνονται άμεσα στον λογαριασμό της εταιρείας ή οντότητας του δημόσιου τομέα ή του αυτοαπασχολούμενου φυσικού προσώπου·
- 7) ως «πράξη πληρωμής με κάρτα» νοείται υπηρεσία βασισμένη σε υποδομή και επιχειρηματικούς κανόνες συστήματος καρτών πληρωμής που χρησιμοποιούνται για την ολοκλήρωση μιας πράξης πληρωμής μέσω οποιασδήποτε κάρτας, τηλεπικοινωνιακής, ψηφιακής ή πληροφορικής συσκευής ή λογισμικού αν αυτό οδηγεί σε συναλλαγή με πιστωτική ή χρεωστική κάρτα. Οι πράξεις πληρωμών με κάρτα αποκλείουν συναλλαγές που βασίζονται σε άλλα είδη υπηρεσιών πληρωμών·
- 8) ως «διασυνοριακή πράξη πληρωμής» νοείται πράξη πληρωμής με κάρτα όπου ο εκδότης και ο αποδέκτης βρίσκονται σε διαφορετικά κράτη μέλη ή όπου το μέσο πληρωμής με κάρτα έχει εκδοθεί από εκδότη που βρίσκεται σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος του σημείου πώλησης·
- 9) ως «εγχώρια πράξη πληρωμής» νοείται κάθε πράξη πληρωμής με κάρτα που δεν είναι διασυνοριακή πράξη πληρωμής·
- 10) ως «διαπραγματική προμήθεια» νοείται η προμήθεια που καταβάλλεται άμεσα ή έμμεσα, ήτοι μέσω τρίτου, για κάθε πράξη μεταξύ του εκδότη και του αποδέκτη σε μια πράξη πληρωμής με κάρτα. Η καθαρή αποζημίωση ή άλλη συμφωνημένη αμοιβή αποτελεί μέρος της διαπραγματικής προμήθειας·
- 11) ως «καθαρή αποζημίωση» νοείται το συνολικό καθαρό ποσό των πληρωμών, των εκπτώσεων ή των κινήτρων που ελήφθησαν από έναν εκδότη από το σύστημα καρτών πληρωμής, τον αποδέκτη ή οποιονδήποτε άλλον ενδιάμεσο φορέα σε σχέση με πράξεις πληρωμών με κάρτα ή σχετικές δραστηριότητες·

- 12) ως «επιβάρυνση εμπόρου για την παρεχόμενη υπηρεσία» νοείται προμήθεια που καταβάλλει ο δικαιούχος πληρωμής στον αποδέκτη σε σχέση με πράξεις πληρωμών με κάρτα·
- 13) ως «δικαιούχος πληρωμής» νοείται το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι ο τελικός αποδέκτης των χρηματικών ποσών τα οποία αποτελούν αντικείμενο της πράξης πληρωμής·
- 14) ως «πληρωτής» νοείται το φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο διατηρεί λογαριασμό πληρωμών και επιτρέπει μια εντολή πληρωμής από αυτόν το λογαριασμό ή, εάν δεν υπάρχει λογαριασμός πληρωμών, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που δίνει εντολή πληρωμής·
- 15) ως «κάρτα πληρωμής» νοείται μια κατηγορία μέσου πληρωμής που επιτρέπει στον πληρωτή να κινήσει συναλλαγή με χρεωστική ή πιστωτική κάρτα·
- 16) ως «σύστημα καρτών πληρωμής» νοείται ένα ενιαίο σύνολο κανόνων, πρακτικών, προτύπων και/ή κατευθυντήριων γραμμών εφαρμογής για την εκτέλεση πράξεων πληρωμής με κάρτα και το οποίο είναι διαχωρισμένο από κάθε υποδομή ή σύστημα πληρωμής που υποστηρίζει τη λειτουργία του και συμπεριλαμβάνει οποιοδήποτε ειδικό όργανο, οργανισμό ή οντότητα λήψης αποφάσεων που φέρει την ευθύνη λειτουργίας του συστήματος·
- 17) ως «τετραμερές σύστημα καρτών πληρωμής» νοείται σύστημα καρτών πληρωμής στο οποίο οι πράξεις πληρωμών με κάρτα πραγματοποιούνται από τον λογαριασμό πληρωμών ενός πληρωτή στον λογαριασμό πληρωμών δικαιούχου πληρωμής μέσω της διαμεσολάβησης του συστήματος, ενός εκδότη (από την πλευρά του πληρωτή) και ενός αποδέκτη (από την πλευρά του δικαιούχου πληρωμής)·
- 18) ως «τριμερές σύστημα καρτών πληρωμής» νοείται ένα σύστημα καρτών πληρωμής στο οποίο το ίδιο το σύστημα παρέχει υπηρεσίες απόκτησης και έκδοσης και οι πράξεις πληρωμής με κάρτα πραγματοποιούνται από τον λογαριασμό πληρωμής ενός πληρωτή στον λογαριασμό πληρωμής ενός δικαιούχου πληρωμής στο πλαίσιο του συστήματος. Όταν ένα τριμερές σύστημα καρτών πληρωμής αδειοδοτεί άλλους παρόχους υπηρεσιών πληρωμής για την έκδοση μέσων πληρωμής με κάρτα ή την αποδοχή πράξεων πληρωμών με κάρτα, ή και τα δύο, ή εκδίδει μέσα πληρωμής με κάρτα με εταίρο του ίδιου εμπορικού σήματος ή μέσω πράκτορα, θεωρείται τετραμερές σύστημα καρτών πληρωμής·
- 19) ως «μέσο πληρωμής» νοείται κάθε εξατομικευμένος μηχανισμός και/ή δέσμη διαδικασιών που έχει συμφωνηθεί μεταξύ του χρήστη υπηρεσιών πληρωμής και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμής και χρησιμοποιείται προκειμένου να κινήσει εντολή πληρωμής·
- 20) ως «μέσο πληρωμής με κάρτα» νοείται οποιοδήποτε μέσο πληρωμής, συμπεριλαμβανομένης της κάρτας, κινητού τηλεφώνου, ηλεκτρονικού υπολογιστή ή άλλης τεχνολογικής συσκευής που περιλαμβάνει την κατάλληλη εφαρμογή πληρωμής διά της οποίας παρέχεται η δυνατότητα στον πληρωτή να κινήσει πράξη πληρωμής με κάρτα, η οποία δεν αποτελεί μεταφορά πίστωσης ή άμεση χρέωση κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012·
- 21) ως «εφαρμογή πληρωμών» νοείται λογισμικό ηλεκτρονικού υπολογιστή ή αντίστοιχο, το οποίο χρησιμοποιείται σε μια συσκευή παρέχοντας τη δυνατότητα της κίνησης πράξεων πληρωμής με κάρτα και επιτρέποντας στον πληρωτή να εκδίδει εντολές πληρωμών·
- 22) ως «λογαριασμός πληρωμών» νοείται ο λογαριασμός που τηρείται στο όνομα ενός ή περισσότερων χρηστών υπηρεσιών πληρωμής και χρησιμοποιείται για την εκτέλεση πράξεων πληρωμής, μεταξύ άλλων μέσω ειδικού λογαριασμού για ηλεκτρονικό χρήμα όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 2 της οδηγίας 2009/110/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (1)·
- 23) ως «εντολή πληρωμής» νοείται κάθε εντολή εκ μέρους ενός πληρωτή προς τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμής που τον εξυπηρετεί, με την οποία του ζητεί να εκτελέσει μια πράξη πληρωμής·
- 24) ως «πάροχος υπηρεσιών πληρωμής» νοείται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει εξουσιοδοτηθεί να παρέχει τις υπηρεσίες πληρωμής που αναφέρονται στο παράρτημα της οδηγίας 2007/64/ΕΚ ή που αναγνωρίζεται ως εκδότης ηλεκτρονικού χρήματος σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 1 της οδηγίας 2009/110/ΕΚ. Ένας πάροχος υπηρεσιών πληρωμής μπορεί να είναι εκδότης ή αποδέκτης ή και τα δύο·
- 25) ως «χρήστης υπηρεσιών πληρωμής» νοείται το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που κάνει χρήση μιας υπηρεσίας πληρωμής υπό την ιδιότητα του πληρωτή ή του δικαιούχου πληρωμής ή και υπό τις δύο ιδιότητες·
- 26) ως «πράξη πληρωμής» νοείται μια πράξη μεταφοράς χρηματικών ποσών, που κινείται από τον πληρωτή ή εκ μέρους του ή από τον δικαιούχο πληρωμής, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε υποκείμενη υποχρέωση μεταξύ του πληρωτή και του δικαιούχου πληρωμής·
- 27) ως «επεξεργασία» νοείται η εκτέλεση υπηρεσιών επεξεργασίας πράξεων πληρωμής σε σχέση με τις ενέργειες που απαιτούνται για τη διαχείριση μιας εντολής πληρωμής μεταξύ του αποδέκτη και του εκδότη·
- 28) ως «φορέας επεξεργασίας» νοείται οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες επεξεργασίας πράξεων πληρωμής·

(1) Οδηγία 2009/110/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για την ανάληψη, άσκηση και προληπτική εποπτεία της δραστηριότητας ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος, την τροποποίηση των οδηγιών 2005/60/ΕΚ και 2006/48/ΕΚ και την κατάργηση της οδηγίας 2000/46/ΕΚ (ΕΕ L 267 της 10.10.2009, σ. 7).

- 29) ως «σημείο πώλησης» νοείται η διεύθυνση των υλικών εγκαταστάσεων του εμπόρου, στους οποίους κινείται η πράξη πληρωμής. Εντούτοις:
- α) στην περίπτωση των πωλήσεων εξ αποστάσεως ή των συμβάσεων εξ αποστάσεως (ήτοι ηλεκτρονικό εμπόριο), όπως ορίζονται στο σημείο 7 του άρθρου 2 της οδηγίας 2011/83/ΕΕ, το σημείο πώλησης είναι η διεύθυνση του σταθερού τόπου επιχειρηματικής δραστηριότητας, στον οποίο ο έμπορος ασκεί τις εμπορικές δραστηριότητές του ανεξάρτητα από τις τοποθεσίες του ιστοτόπου ή του εξυπηρετητή, μέσω των οποίων πραγματοποιείται η πράξη πληρωμής·
 - β) σε περίπτωση που ο έμπορος δεν διαθέτει μόνιμη επιχειρηματική εγκατάσταση, το σημείο πώλησης είναι η διεύθυνση για την οποία ο έμπορος διαθέτει έγκυρη άδεια άσκησης επιχειρηματικής δραστηριότητας και μέσω της οποίας πραγματοποιείται η πράξη πληρωμής·
 - γ) σε περίπτωση που ο έμπορος δεν διαθέτει μόνιμη εγκατάσταση ούτε έγκυρη άδεια άσκησης επιχειρηματικής δραστηριότητας, το σημείο πώλησης είναι η διεύθυνση για την αλληλογραφία που συνδέεται με την καταβολή των φόρων για την εμπορική δραστηριότητα, μέσω της οποίας πραγματοποιείται η πράξη πληρωμής·
- 30) ως «εμπορικό σήμα πληρωμής» νοείται κάθε υλική ή ψηφιακή επωνυμία, όρος, σήμα, σύμβολο ή συνδυασμός τους, που μπορούν να δηλώνουν βάσει ποιου συστήματος καρτών πληρωμής πραγματοποιούνται οι πράξεις πληρωμών με κάρτα·
- 31) με τον όρο «περισσότερα του ενός εμπορικά σήματα» νοείται ότι περιλαμβάνονται δύο ή περισσότερα εμπορικά σήματα πληρωμών ή εφαρμογές πληρωμής του ίδιου εμπορικού σήματος στο ίδιο μέσο πληρωμής με κάρτα·
- 32) με τον όρο «από κοινού προώθηση σήματος» νοείται ότι περιλαμβάνεται τουλάχιστον ένα εμπορικό σήμα πληρωμών και τουλάχιστον ένα εμπορικό σήμα που δεν αφορά πληρωμές στο ίδιο μέσο πληρωμής με κάρτα·
- 33) ως «χρεωστική κάρτα» νοείται μια κατηγορία μέσου πληρωμής που επιτρέπει στον πληρωτή να κινήσει συναλλαγή με χρεωστική κάρτα με εξαίρεση των συναλλαγών με προπληρωμένες κάρτες·
- 34) ως «πιστωτική κάρτα» νοείται μια κατηγορία μέσου πληρωμής που επιτρέπει στον πληρωτή να κινήσει συναλλαγή με πιστωτική κάρτα·
- 35) ως «προπληρωμένη κάρτα» νοείται μια κατηγορία μέσου πληρωμής στην οποία είναι αποθηκευμένο το ηλεκτρονικό χρήμα, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 2 της οδηγίας 2009/110/ΕΚ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΔΙΑΤΡΑΠΕΖΙΚΕΣ ΠΡΟΜΗΘΕΙΕΣ

Άρθρο 3

Διατραπεζικές προμήθειες για τις συναλλαγές με καταναλωτικές χρεωστικές κάρτες

1. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών δεν πρέπει να προσφέρουν ή να απαιτούν διατραπεζική προμήθεια ανά συναλλαγή που να υπερβαίνει το 0,2 % της αξίας της συναλλαγής για οποιαδήποτε συναλλαγή με χρεωστική κάρτα.
2. Για εγχώριες συναλλαγές με χρεωστική κάρτα τα κράτη μέλη μπορούν είτε:
 - α) να ορίζουν ανώτατο όριο διατραπεζικής προμήθειας ανά ποσοστό συναλλαγών χαμηλότερο από αυτό που προβλέπεται στην παράγραφο 1, καθώς και να επιβάλουν σταθερό ανώτατο όριο για το ποσό της προμήθειας που προκύπτει από το εφαρμοζόμενο επιτόκιο· είτε
 - β) να επιτρέπουν στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών να ορίζουν ανώτατη διατραπεζική προμήθεια 0,05 EUR ανά συναλλαγή ή, στα κράτη μέλη που δεν έχουν ως νόμισμα το ευρώ, την αντίστοιχη αξία στο εθνικό νόμισμα στις 9 Ιουνίου 2015 που αναθεωρείται κάθε πέντε χρόνια ή κάθε φορά που επέρχεται σημαντική μεταβολή στις συναλλαγματικές ισοτιμίες. Αυτή η ανά συναλλαγή διατραπεζική προμήθεια μπορεί επίσης να συνδυαστεί με μέγιστα επιτόκια της τάξης του 0,2 % υπό την προϋπόθεση πάντοτε ότι οι διατραπεζικές προμήθειες του συστήματος καρτών πληρωμής δεν υπερβαίνουν συνολικά το 0,2 % της συνολικής ετήσιας αξίας των εγχώριων συναλλαγών με χρεωστική κάρτα εντός εκάστου συστήματος καρτών πληρωμής.
3. Όσον αφορά τις εγχώριες συναλλαγές με χρεωστική κάρτα, έως τις 9 Δεκεμβρίου 2020, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών να εφαρμόζουν μέση σταθμισμένη διατραπεζική προμήθεια που να μην υπερβαίνει το 0,2 % της μέσης ετήσιας αξίας των συναλλαγών όλων των εγχώριων πράξεων με χρεωστική κάρτα εντός εκάστου συστήματος καρτών πληρωμής. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν χαμηλότερο όριο μέσης σταθμισμένης διατραπεζικής προμήθειας που να εφαρμόζεται σε όλες τις εγχώριες συναλλαγές με χρεωστική κάρτα.
4. Η ετήσια αξία των συναλλαγών που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3 υπολογίζονται σε ετήσια βάση, από την 1η Ιανουαρίου έως την 31η Δεκεμβρίου κάθε έτους, και εφαρμόζονται αρχής γενομένης από την 1η Απριλίου του επομένου έτους. Η περίοδος αναφοράς για τον πρώτο υπολογισμό της εν λόγω αξίας αρχίζει 15 ημερολογιακούς μήνες πριν από την ημερομηνία εφαρμογής των παραγράφων 2 και 3 και ολοκληρώνεται τρεις ημερολογιακούς μήνες πριν από την εν λόγω ημερομηνία.

5. Οι αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 13 απαιτούν κατόπιν γραπτής αιτήσεώς τους από τα συστήματα καρτών πληρωμής και/ή από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμής να παρέχουν όλες τις απαραίτητες πληροφορίες ώστε να επαληθεύεται η ορθή εφαρμογή των παραγράφων 3 και 4 του παρόντος άρθρου. Οι εν λόγω πληροφορίες αποστέλλονται στην αρμόδια αρχή πριν από την 1η Μαρτίου του έτους που έπεται της περιόδου αναφοράς που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 4. Οποιαδήποτε άλλη πληροφορία που επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές να ελέγχουν τη συμμόρφωση με τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου, πρέπει να αποστέλλεται στις αρμόδιες αρχές κατόπιν γραπτής αιτήσεώς τους και εντός της καθορισμένης από αυτές προθεσμίας. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ζητούν την πιστοποίηση των εν λόγω πληροφοριών από ανεξάρτητο ελεγκτή.

Άρθρο 4

Διατραπεζικές προμήθειες για συναλλαγές με καταναλωτικές πιστωτικές κάρτες

Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών δεν προσφέρουν ή απαιτούν διατραπεζική προμήθεια ανά συναλλαγή που να υπερβαίνει το 0,3 % της αξίας της συναλλαγής για οποιαδήποτε συναλλαγή με πιστωτική κάρτα. Για τις εγχώριες συναλλαγές με πιστωτικές κάρτες, τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν χαμηλότερο ανώτατο όριο διατραπεζικής προμήθειας ανά συναλλαγή.

Άρθρο 5

Απαγόρευση καταστρατήγησης

Για τους σκοπούς της εφαρμογής των ανώτατων ορίων που αναφέρονται στα άρθρα 3 και 4, οποιαδήποτε συμπεφωνημένη αμοιβή, συμπεριλαμβανομένης της καθαρής αποζημίωσης, με ισοδύναμο αντικείμενο ή αποτέλεσμα της διατραπεζικής προμήθειας, που έχει λάβει εκδότης από το σύστημα καρτών πληρωμής, ο αποδέκτης ή οποιοσδήποτε άλλος ενδιάμεσος φορέας σε σχέση με πράξεις πληρωμής ή σχετικές δραστηριότητες, θα πρέπει να αντιμετωπίζεται ως μέρος της διατραπεζικής προμήθειας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Άρθρο 6

Αδειοδότηση

1. Απαγορεύεται οποιοσδήποτε εδαφικός περιορισμός εντός της Ένωσης καθώς και οποιοσδήποτε κανόνας με ισοδύναμο αποτέλεσμα σε συμφωνίες αδειοδότησης ή σε κανόνες συστημάτων καρτών πληρωμής για την έκδοση καρτών πληρωμής ή για την αποδοχή πράξεων πληρωμής με κάρτες.
2. Απαγορεύεται οποιαδήποτε απαίτηση ή υποχρέωση για τη λήψη ειδικής άδειας ανά χώρα ή αδειοδότησης για τη λειτουργία σε διασυνοριακή βάση καθώς και οποιοσδήποτε κανόνας με ισοδύναμο αποτέλεσμα σε συμφωνίες αδειοδότησης ή σε κανόνες για συστήματα καρτών πληρωμής για την έκδοση καρτών πληρωμής ή για την αποδοχή πράξεων πληρωμής με κάρτες.

Άρθρο 7

Διαχωρισμός συστήματος καρτών πληρωμής και φορέων επεξεργασίας

1. Τα συστήματα καρτών πληρωμής και οι φορείς επεξεργασίας:
 - α) πρέπει να είναι ανεξάρτητα από την άποψη της λογιστικής, της οργάνωσης και των διαδικασιών λήψης αποφάσεων·
 - β) δεν πρέπει να παρουσιάζουν τις τιμές για το σύστημα καρτών πληρωμής και για τις δραστηριότητες επεξεργασίας κατά τρόπο ομαδοποιημένο και δεν πρέπει να διεπιδρούν τις δραστηριότητες αυτές·
 - γ) δεν πρέπει να εισάγουν διακρίσεις με κανέναν τρόπο μεταξύ των θυγατρικών ή των μετόχων τους, αφενός, και αφετέρου μεταξύ των χρηστών των συστημάτων καρτών πληρωμής και των άλλων συμβατικών εταιρών και κυρίως δεν πρέπει να θέτουν προϋποθέσεις στην παροχή οποιασδήποτε υπηρεσίας σε σχέση με την αποδοχή από τον συμβατικό τους εταίρο οποιασδήποτε υπηρεσίας προσφέρουν.
2. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους όπου είναι εγκατεστημένη η έδρα του συστήματος μπορεί να απαιτεί από ένα σύστημα καρτών πληρωμής να παρέχει ανεξάρτητη έκθεση που να επιβεβαιώνει τη συμμόρφωσή του με την παράγραφο 1.
3. Τα συστήματα καρτών πληρωμής θα προβλέπουν τη δυνατότητα η αδειοδότηση και η εκκαθάριση μηνυμάτων ενιαίων πράξεων πληρωμών με κάρτα να διαχωρίζονται και να υπάγονται σε επεξεργασία από διαφορετικούς φορείς επεξεργασίας.
4. Απαγορεύεται οποιαδήποτε εδαφική διάκριση στους κανόνες επεξεργασίας που λειτουργούν από τα συστήματα καρτών πληρωμής.

5. Φορείς επεξεργασίας εντός της Ένωσης διασφαλίζουν ότι το σύστημά τους είναι τεχνικά διαλειτουργικό με άλλα συστήματα ή φορείς επεξεργασίας εντός της Ένωσης μέσω της χρήσης προτύπων που έχουν αναπτυχθεί από διεθνείς ή ευρωπαϊκούς φορείς τυποποίησης. Επιπλέον, τα συστήματα καρτών πληρωμής δεν πρέπει να εγκρίνουν ή να εφαρμόζουν επιχειρηματικούς κανόνες που περιορίζουν τη διαλειτουργικότητα μεταξύ φορέων επεξεργασίας εντός της Ένωσης.

6. Η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (EAT), κατόπιν διαβούλευσης με συμβουλευτική επιτροπή, όπως αναφέρεται στο άρθρο 41 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (¹), μπορεί να καταρτίζει σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων για τον καθορισμό των απαιτήσεων που πρέπει να πληρούνται από τα συστήματα καρτών πληρωμής και τους φορείς επεξεργασίας ώστε να διασφαλίζεται η εφαρμογή του στοιχείου α) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

Η EAT υποβάλλει τα εν λόγω σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή έως τις 9 Δεκεμβρίου 2015.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η αρμοδιότητα να εγκρίνει τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου σύμφωνα με τα άρθρα 10 έως 14 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

Άρθρο 8

Κάρτες πληρωμών με περισσότερα του ενός εμπορικά σήματα και επιλογή εμπορικού σήματος πληρωμής ή εφαρμογής πληρωμών

1. Απαγορεύονται οποιοδήποτε κανόνες συστημάτων καρτών πληρωμής και κανόνες σε συμφωνίες αδειοδότησης ή μέτρα ισοδύναμου αποτελέσματος που εμποδίζουν ή αποτρέπουν έναν εκδότη από το να δεχτεί κάρτες πληρωμών με δύο ή περισσότερα διαφορετικά εμπορικά σήματα πληρωμής ή εφαρμογές πληρωμών σε μέσο πληρωμής με κάρτα.

2. Κατά τη σύναψη συμβατικής συμφωνίας με πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, ο καταναλωτής μπορεί να ζητήσει να έχει δύο ή περισσότερα διαφορετικά εμπορικά σήματα πληρωμής σε μέσο πληρωμής με κάρτα, εφόσον η εν λόγω υπηρεσία προσφέρεται από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών. Εγκαίρως πριν από την υπογραφή της σύμβασης, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει στον καταναλωτή σαφείς και αντικειμενικές πληροφορίες σχετικά με όλα τα διαθέσιμα εμπορικά σήματα πληρωμών και τα χαρακτηριστικά τους, στα οποία περιλαμβάνονται οι λειτουργικές δυνατότητες, το κόστος και η ασφάλεια.

3. Οποιαδήποτε διαφορετική μεταχείριση των εκδοτών ή αποδεκτών όσον αφορά τους κανόνες συστημάτων και τους κανόνες σε συμφωνίες αδειοδότησης που εφαρμόζονται σε κάρτες πληρωμής με περισσότερα του ενός εμπορικά σήματα πληρωμών ή σε εφαρμογές πληρωμής σε μέσο πληρωμής με κάρτα, θα πρέπει να δικαιολογείται αντικειμενικά και να μην εισάγει διακρίσεις.

4. Τα συστήματα καρτών πληρωμής δεν επιβάλλουν απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων, υποχρεώσεις καταβολής τελών ή παρόμοιες υποχρεώσεις με το ίδιο αντικείμενο ή αποτέλεσμα σε παρόχους υπηρεσιών πληρωμής έκδοσης ή αποδοχής για συναλλαγές που πραγματοποιούνται με οποιαδήποτε συσκευή στην οποία βρίσκεται το εμπορικό τους σήμα πληρωμής σε σχέση με συναλλαγές για τις οποίες το σύστημά τους δεν χρησιμοποιείται.

5. Αρχές δρομολόγησης ή ισοδύναμα μέτρα που αποσκοπούν στην καθοδήγηση συναλλαγών μέσω ειδικού διαύλου ή διαδικασίας και άλλες τεχνικές προδιαγραφές και προδιαγραφές ασφαλείας και απαιτήσεις όσον αφορά το χειρισμό δύο ή περισσότερων διαφορετικών εμπορικών σημάτων ή εφαρμογών πληρωμών σε μέσο πληρωμής με κάρτα δεν πρέπει να εισάγουν διακρίσεις και εφαρμόζονται χωρίς διακρίσεις.

6. Τα συστήματα καρτών πληρωμής, οι εκδότες, οι αποδέκτες, οι φορείς επεξεργασίας και οι λοιποί πάροχοι τεχνικών υπηρεσιών χειρισμού καρτών πληρωμής δεν εισάγουν αυτόματους μηχανισμούς, λογισμικό ή συσκευές στο μέσο πληρωμής ή στον εξοπλισμό που χρησιμοποιείται στο σημείο πώλησης περιορίζοντας τα εμπορικά σήματα πληρωμής ή τις εφαρμογές πληρωμών ή και τα δύο, που δύνανται να επιλέξουν ο πληρωτής ή ο δικαιούχος πληρωμής κατά τη χρήση ενός μέσου πληρωμής με περισσότερα του ενός εμπορικά σήματα.

Όσον αφορά τον εξοπλισμό που χρησιμοποιείται στο σημείο πώλησης, οι δικαιούχοι πληρωμής διατηρούν τη δυνατότητα να εγκαθιστούν αυτόματους μηχανισμούς οι οποίοι επιλέγουν κατά προτεραιότητα ένα συγκεκριμένο εμπορικό σήμα πληρωμής ή μια συγκεκριμένη εφαρμογή πληρωμών, αλλά οι δικαιούχοι πληρωμής δεν εμποδίζουν τον πληρωτή να παρακάμπτει μια τέτοια αυτόματη επιλογή προτεραιότητας που έχει κάνει ο δικαιούχος πληρωμής στον εξοπλισμό του, ως προς τις κατηγορίες καρτών ή των σχετικών μέσων πληρωμής που ο τελευταίος έχει δεχτεί.

Άρθρο 9

Μη μείξη

1. Κάθε αποδέκτης προσφέρει και χρεώνει τους δικαιούχους πληρωμής του με τις επιβαρύνσεις των εμπορών που ορίζονται μεμονωμένα για τις διάφορες κατηγορίες και τα διαφορετικά εμπορικά σήματα των καρτών πληρωμής, με διαφορετικά επίπεδα διαπραγματευτικής προμήθειας, εκτός εάν οι δικαιούχοι πληρωμής ζητήσουν από τον αποδέκτη γραπτώς να χρεώνει μεικτές χρεώσεις εμπορικών υπηρεσιών.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 12).

2. Οι αποδέκτες περιλαμβάνουν στις συμφωνίες τους με τους δικαιούχους πληρωμής ξεχωριστά συγκεκριμένες πληροφορίες σχετικά με το ύψος των επιβαρύνσεων των εμπορών, των διαπραγματικών προμηθειών και των προμηθειών των συστημάτων που εφαρμόζονται όσον αφορά κάθε κατηγορία και εμπορικό σήμα των καρτών πληρωμής, εκτός εάν οι δικαιούχοι πληρωμής υποβάλουν γραπτώς διαφορετικό αίτημα.

Άρθρο 10

Κανόνας «υποχρεωτικής αποδοχής όλων των καρτών»

1. Τα συστήματα καρτών πληρωμής και οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμής δεν πρέπει να εφαρμόζουν κανέναν κανόνα που να υποχρεώνει τους δικαιούχους πληρωμής που αποδέχονται μέσω πληρωμής με κάρτα που έχει εκδοθεί από έναν εκδότη να αποδεχτούν επίσης άλλα μέσα πληρωμής με κάρτα που εκδίδονται στο πλαίσιο του ίδιου συστήματος καρτών πληρωμής.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται στα καταναλωτικά μέσα πληρωμής με κάρτα του ίδιου εμπορικού σήματος και της ίδιας κατηγορίας προπληρωμένης, χρεωστικής ή πιστωτικής κάρτας που υπόκεινται σε διαπραγματικές προμήθειες σύμφωνα με το κεφάλαιο II του παρόντος κανονισμού.

3. Η παράγραφος 1 δεν θίγει τη δυνατότητα των συστημάτων καρτών πληρωμής και των παρόχων υπηρεσιών πληρωμής να ορίσουν ότι οι κάρτες δεν μπορούν να απορριφθούν βάσει της ταυτότητας του εκδότη ή του κατόχου της κάρτας.

4. Οι δικαιούχοι πληρωμής που αποφασίζουν να μην αποδεχτούν όλες τις κάρτες ή άλλα μέσα πληρωμής ενός συστήματος καρτών πληρωμής ενημερώνουν σχετικά τους καταναλωτές με σαφή τρόπο που δεν επιδέχεται παρερμηνεία και ταυτόχρονα ενημερώνουν τους καταναλωτές σχετικά με την αποδοχή άλλων καρτών και μέσων πληρωμής του συστήματος καρτών πληρωμής. Οι πληροφορίες αυτές πρέπει να αναγράφονται ευκρινώς στην είσοδο του καταστήματος και στο ταμείο.

Στην περίπτωση των εξ αποστάσεως πωλήσεων, οι πληροφορίες αυτές περιέχονται στον δικτυακό τόπο του δικαιούχου πληρωμής ή σε άλλο σχετικό ηλεκτρονικό ή κινητό μέσο. Οι πληροφορίες αυτές παρέχονται στον πληρωτή σε εύθετο χρόνο πριν ο πληρωτής προχωρήσει σε συμφωνία αγοράς με τον δικαιούχο πληρωμής.

5. Οι εκδότες διασφαλίζουν ότι τα μέσα πληρωμής τους είναι αναγνωρίσιμα ηλεκτρονικά και, στην περίπτωση νεοεκδοθέντων μέσων πληρωμής με κάρτα, είναι αναγνωρίσιμα εκ πρώτης όψεως, επιτρέποντας στους δικαιούχους πληρωμής και στους πληρωτές να προσδιορίσουν με βεβαιότητα τα εμπορικά σήματα και τις κατηγορίες προπληρωμένων, χρεωστικών, πιστωτικών ή εμπορικών καρτών που επιλέγονται από τον πληρωτή.

Άρθρο 11

Κανόνες καθοδήγησης

1. Απαγορεύεται κάθε κανόνας στις συμφωνίες αδειοδότησης, στους κανόνες του συστήματος που εφαρμόζονται από τα συστήματα καρτών πληρωμής και στις συμφωνίες που έχουν συναφθεί μεταξύ αποδεκτών καρτών και δικαιούχων πληρωμής τα οποία αποτρέπουν τους δικαιούχους να καθοδηγήσουν τους καταναλωτές όσον αφορά τη χρήση οποιουδήποτε μέσου πληρωμής που προτιμάει ο δικαιούχος. Η απαγόρευση καλύπτει επίσης οποιονδήποτε κανόνα που απαγορεύει στους δικαιούχους πληρωμής να αντιμετωπίζουν τα μέσα πληρωμής με κάρτα ενός συγκεκριμένου συστήματος καρτών πληρωμής περισσότερο ή λιγότερο ευνοϊκά από άλλα.

2. Απαγορεύεται κάθε κανόνας στις συμφωνίες αδειοδότησης, στους κανόνες του συστήματος που εφαρμόζονται από τα συστήματα καρτών πληρωμής και στις συμφωνίες που έχουν συναφθεί μεταξύ αποδεκτών καρτών και δικαιούχων πληρωμής που αποτρέπουν τους δικαιούχους να ενημερώσουν τους καταναλωτές όσον αφορά τις διαπραγματικές προμήθειες και τις χρεώσεις των εμπορικών υπηρεσιών.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται με την επιφύλαξη των κανόνων για τις χρεώσεις, τις μειώσεις ή άλλους μηχανισμούς καθοδήγησης που ορίζονται στην οδηγία 2007/64/EK και στην οδηγία 2011/83/ΕΕ.

Άρθρο 12

Ενημέρωση του δικαιούχου πληρωμής σχετικά με μεμονωμένες πράξεις πληρωμής με κάρτα

1. Μετά την εκτέλεση μεμονωμένης πράξης πληρωμής με κάρτα, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμής του δικαιούχου παρέχει στον δικαιούχο πληρωμής τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) τα στοιχεία που επιτρέπουν στον δικαιούχο πληρωμής να ταυτοποιήσει την πράξη πληρωμής με κάρτα·
- β) το ποσό της πράξης πληρωμής στο νόμισμα στο οποίο πιστώνεται ο λογαριασμός πληρωμών του δικαιούχου πληρωμής·
- γ) το ποσό τυχόν επιβαρύνσεων για την πράξη πληρωμής με κάρτα, αναγράφοντας χωριστά την επιβάρυνση εμπόρου για την παρεχόμενη υπηρεσία και το ποσό της διαπραγματικής προμήθειας.

Με την εκ των προτέρων ρητή συγκατάθεση του δικαιούχου πληρωμής, οι πληροφορίες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο μπορούν να συγκεντρώνονται ανά εμπορικό σήμα, εφαρμογή, κατηγορίες μέσου πληρωμής και ποσοστά των διαπραγματικών προμηθειών που εφαρμόζονται στη συναλλαγή.

2. Οι συμβάσεις μεταξύ των αποδεκτών και των δικαιούχων πληρωμής μπορεί να περιλαμβάνουν πρόβλεψη ότι οι πληροφορίες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 παρέχονται ή καθίστανται διαθέσιμες σε τακτά χρονικά διαστήματα, τουλάχιστον μία φορά το μήνα, και με τρόπο που έχει συμφωνηθεί και επιτρέπει στους δικαιούχους πληρωμής να αποθηκεύουν και να αναπαράγουν αυτούσιες τις πληροφορίες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 13

Αρμόδιες αρχές

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν τις αρμόδιες αρχές που είναι επιφορτισμένες με τη διασφάλιση της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού και στις οποίες έχουν εκχωρηθεί εξουσίες διερεύνησης και επιβολής.
2. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν υφιστάμενους φορείς ως αρμόδιες αρχές.
3. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν μία ή περισσότερες αρμόδιες αρχές.
4. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις εν λόγω αρμόδιες αρχές το αργότερο έως τις 9 Ιουνίου 2016. Ενημερώνουν χωρίς καθυστέρηση την Επιτροπή σχετικά με κάθε μεταγενέστερη μεταβολή που αφορά τις εν λόγω αρμόδιες αρχές.
5. Οι αρμόδιες αρχές που έχουν οριστεί και αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρέπει να διαθέτουν επαρκείς πόρους για την εκτέλεση των καθηκόντων τους.
6. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις αρμόδιες αρχές να παρακολουθούν αποτελεσματικά τη συμμόρφωση με τον παρόντα κανονισμό, μεταξύ άλλων για να αποφευχθεί κάθε απόπειρα καταστρατήγησης του παρόντος κανονισμού από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, και να λάβουν κάθε αναγκαίο μέτρο για τη διασφάλιση της εν λόγω συμμόρφωσης.

Άρθρο 14

Κυρώσεις

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τους κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παράβασης του παρόντος κανονισμού και λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν την επιβολή τους.
2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή έως τις 9 Ιουνίου 2016 και την ενημερώνουν χωρίς καθυστέρηση για κάθε μεταγενέστερη τροποποίησή τους.

Άρθρο 15

Επίλυση διαφορών, εξωδικαστικές διαδικασίες υποβολής καταγγελιών και προσφυγών

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν και προάγουν κατάλληλες και αποτελεσματικές εξωδικαστικές διαδικασίες υποβολής ενστάσεων και προσφυγών ή λαμβάνουν ισοδύναμα μέτρα για την επίλυση των διαφορών που προκύπτουν στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού μεταξύ των δικαιούχων πληρωμής και των οικείων παρόχων υπηρεσιών πληρωμής. Για τους σκοπούς αυτούς, τα κράτη μέλη ορίζουν υφιστάμενους φορείς, όπου κρίνεται σκόπιμο, ή συνιστούν νέους. Οι φορείς πρέπει να είναι ανεξάρτητοι από τα μέρη.
2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τους εν λόγω φορείς το αργότερο στις 9 Ιουνίου 2017. Ενημερώνουν χωρίς καθυστέρηση την Επιτροπή σχετικά με κάθε μεταγενέστερη μεταβολή που αφορά τους εν λόγω φορείς.

Άρθρο 16

Καθολικές κάρτες

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, σε σχέση με τις εγχώριες πράξεις πληρωμής που δεν διακρίνονται σαφώς ως συναλλαγές με χρεωστικές ή πιστωτικές κάρτες από το σύστημα καρτών πληρωμής, εφαρμόζονται οι διατάξεις για τις χρεωστικές κάρτες ή για τις συναλλαγές με χρεωστικές κάρτες.
2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, έως τις 9 Δεκεμβρίου 2016, τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίσουν ένα μερίδιο έως 30 % των εγχώριων πράξεων πληρωμών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, οι οποίες θεωρούνται ισοδύναμες των συναλλαγών με πιστωτική κάρτα για τις οποίες ισχύει το όριο διαπραγματικής προμήθειας που ορίζεται στο άρθρο 4.

Άρθρο 17

Ρήτρα επανεξέτασης

Το αργότερο έως την 9 Ιουνίου 2019 η Επιτροπή υποβάλλει σχετική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Η έκθεση της Επιτροπής θα εξετάσει ειδικότερα την καταλληλότητα των επιπέδων των διατραπεζικών προμηθειών και των μηχανισμών καθοδήγησης, όπως χρεώσεις, λαμβάνοντας υπόψη τη χρήση και το κόστος των διαφόρων μέσων πληρωμών και το επίπεδο της εισόδου νέων συντελεστών της αγοράς, νέας τεχνολογίας και καινοτόμων επιχειρηματικών μοντέλων στην αγορά. Στην αξιολόγηση εξετάζονται ειδικότερα:

- α) η εξέλιξη των προμηθειών για τους πληρωτές·
- β) το επίπεδο του ανταγωνισμού ανάμεσα σε παρόχους και συστήματα καρτών πληρωμής·
- γ) οι συνέπειες στο κόστος για τον πληρωτή και τον δικαιούχο πληρωμής·
- δ) τα επίπεδα εμπορικής μετακύλισης της μείωσης των διατραπεζικών προμηθειών·
- ε) οι τεχνικές απαιτήσεις και οι συνέπειές τους για όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη·
- στ) οι συνέπειες της συνύπαρξης περισσότερων του ενός εμπορικών σημάτων στην ευχρηστία, ιδίως για τους ηλικιωμένους και άλλους εύάλωτους χρήστες·
- ζ) οι συνέπειες που έχει για την αγορά ο αποκλεισμός των εμπορικών καρτών από το κεφάλαιο II, συγκρίνοντας την κατάσταση που επικρατεί στα κράτη μέλη στα οποία η υπερχρέωση απαγορεύεται με εκείνη που απαντάται στα κράτη μέλη όπου επιτρέπεται·
- η) οι συνέπειες που θα έχουν για την αγορά οι ειδικές διατάξεις για διατραπεζικές προμήθειες για τις εγχώριες συναλλαγές με χρεωστικές κάρτες·
- θ) η ανάπτυξη της διασυννοιακής αποδοχής και οι επιπτώσεις της στην ενιαία αγορά, συγκρίνοντας την κατάσταση που ισχύει για τις προμήθειες των καρτών που υπόκεινται σε ανώτατο όριο με αυτή που ισχύει για τις προμήθειες των καρτών για τις οποίες δεν έχει καθοριστεί ανώτατο όριο, ώστε να εξεταστεί η δυνατότητα διευκρίνισης της διατραπεζικής προμήθειας που ισχύει στη διασυννοιακή αποδοχή·
- ι) η πρακτική εφαρμογή των κανόνων περί διαχωρισμού συστήματος καρτών πληρωμής και επεξεργασίας καθώς και η ανάγκη να επανεξεταστεί το ενδεχόμενο νομικού διαχωρισμού·
- ια) η ενδεχόμενη ανάγκη, αναλόγως της επίπτωσης του άρθρου 3 παράγραφος 1 στην πραγματική αξία των διατραπεζικών προμηθειών για μεσαίας και μεγάλης αξίας συναλλαγές με χρεωστικές κάρτες, αναθεώρησης της εν λόγω παραγράφου με την εισαγωγή διάταξης που περιορίζει το ανώτατο όριο στο χαμηλότερο επίπεδο των 0,07 EUR ή στο 0,2 % της αξίας της συναλλαγής.

Εφόσον κρίνεται σκόπιμο, η έκθεση της Επιτροπής συνοδεύεται από νομοθετική πρόταση η οποία μπορεί να περιλαμβάνει πρόταση τροποποίησης του ανώτατου ορίου για τις διατραπεζικές προμήθειες.

Άρθρο 18

Έναρξη ισχύος

1. Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.
2. Εφαρμόζεται από τις 8 Ιουνίου 2015 με την εξαίρεση των άρθρων 3, 4, 6 και 12, τα οποία εφαρμόζονται από τις 9 Δεκεμβρίου 2015 και των άρθρων 7, 8, 9 και 10, που εφαρμόζονται από τις 9 Ιουνίου 2016.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο, 29 Απριλίου 2015.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο
Η Πρόεδρος
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA